

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Tatlumpu't Dalawa

Mula sa mga Leon tungo sa Panlilinlang: Isang Masusing Pagsusuri sa Daniel 6 at sa Propesiya hinggil sa Wakas ng Panahon

Jeff Pippenger
2023-12-27

Ang ika-anim na kabanata ng Daniel ang ikatlong linya sa unang anim na kabanata ni Daniel, na tuwirang naglalarawan sa krisis ng batas ng Linggo. Sa ikatlong kabanata, ang ginintuang larawan ni Nebukadnezar at ang tatlong karapat-dapat ay kumakatawan sa estandarteng itinataas, na nasasaksihan ng buong sanlibutan.

Nang magkagayo'y nagpasugo si Haring Nebukadnezar upang tipunin ang mga prinsipe, ang mga gobernador, ang mga kapitan, ang mga hukom, ang mga ingat-yaman, ang mga tagapayo, ang mga mahistrado, at ang lahat ng mga pinuno ng mga lalawigan, upang dumalo sa pagtatalaga ng larawang itinayo ni Haring Nebukadnezar. Daniel 3:2.

Sa ikatlong kabanata, tumangging yumukod ang tatlong tapat, at ang kanilang ginawa ay naghatid sa kanila ng pag-uusig sa pugon; samantalang si Daniel naman sa ikaanim na kabanata ay yumuyukod makaitlo sa isang araw, at ang kanyang ginawa ay naghatid sa kanya ng pag-uusig sa yungib ng mga leon. Linya sa linya, kinakatawan nila ang pag-uusig ng Batas ng Linggo bilang isang pasiyang pang-samba, na sa kapwa pagkakataon ay napagpasyahan na ng mga tapat. Yaong kinakatawan ng kumbinasyong tatlo at isa, na sumasagisag sa isandaan at apatnapu't apat na libo, ay naitatag na sa katotohanan bago dumating ang pagyanig ng pag-uusig.

Sinabi ng anghel, "Ikaila ang sarili; dapat kayong sumulong nang mabilis." Ang ilan sa atin ay nagkaroon ng panahon upang matamo ang katotohanan at sumulong nang hakbang-hakbang, at bawat hakbang na ating ginawa ay nagbigay sa atin ng lakas upang gawin ang susunod na hakbang. Ngunit ngayo'y halos magwakas na ang panahon, at ang ating pinag-aralan sa loob ng maraming taon ay kailangan nilang matutuhan sa loob lamang ng ilang buwan. Marami rin silang kailangang iwaksi sa mga dati nilang natutuhan at marami ring muling pag-aralan. Yaong mga hindi tatanggap ng tanda ng hayop at ng kaniyang larawan kapag lumabas na ang dekrito ay kailangang magpasiya na ngayon at sabihin, "Hindi; hindi namin kikilalanin ang institusyon ng hayop." *Early Writings*, 68.

Sa ika-limang kabanata, ang Batas ng Linggo ay tumatalakay sa pagwawakas ng halimaw na mula sa lupa, at sa paghuhukom na hatid ng mga kaaway na pumasok sa pamamagitan ng pader.

Nang gabing yaon ay napatay si Belsasar, na hari ng mga Caldeo. At si Dario na taga-Media ay tumanggap ng kaharian, na may gulang na humigit-kumulang animnapu't dalawang taon. Daniel 5:30, 31.

Sa kabanata anim, tinutukoy ang pagtatatak sa bayan ng Diyos, na kinakatawan ng paglalagay ng selyo ng hari sa lungga ng mga leon.

At dinala ang isang bato, at inilagay sa bunganga ng yungib; at tinatakan iyon ng hari sa pamamagitan ng kaniyang sariling singsing na pantatak, at ng singsing na pantatak ng kaniyang mga mahal na tao; upang ang pasiya hinggil kay Daniel ay huwag mabago. Daniel 6:17.

Ang tatlong linya ay pawang nag-aambag sa mga katangian ng watawat na itinataas sa ulap, sa oras ng dakilang lindol sa kabanata labing-isa ng Pahayag.

At narinig nila ang isang dakilang tinig mula sa langit na nagsasabi sa kanila, Umakyat kayo rito. At umakyat sila sa langit sa isang alapaap; at natanaw sila ng kanilang mga kaaway. At sa oras ding iyon ay nagkaroon ng isang dakilang lindol, at gumuho ang ikasampung bahagi ng lungsod, at sa lindol ay napatay ang pitong libong tao; at ang mga nalabi ay nasindak at nagbigay ng kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Apocalipsis 11:12, 13.

Ang ika-anim na kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa pagtatatak sa bayan ng Diyos, ngunit higit na partikular nitong tinatalakay ang pagpaparusa sa kapisanan ng "mga pangulo, mga gobernador, at mga prinsipe, mga tagapayo, at mga kapitan," na dinaya ang hari upang ipapatay si Daniel. Ang panlilinlang sa hari (isang sagisag ng estado) ay isang mahalagang paksang propetiko, na naglalaman ng ilang saksing propetiko. Hindi tulad ni Nebukadnezar sa ikatlong kabanata, o ni Belsasar sa ikalimang kabanata, na kapwa hindi nakababatid tungkol kay Daniel at sa tatlong saksi hanggang sa dumating na ang krisis, ang "pagtangi" ni Dario kay Daniel, bago pa man dumating ang krisis, ay nagpapakilala ng naiibang balangkas para sa krisis ng batas ng Linggo.

Si Daniel ay "higit na kinalulugdan" kaysa sa dalawa pang pangulo, at ang tatlong pangulo ay nangungulo sa sandaang dalawampung prinsipe. Pangunahin, si Daniel ay ipinagkakaiba sa mga pangulo at sa mga prinsipe, at siya ay pinaburan higit sa dalawa na bumubuo ng isang alyansa ng panlilinlang, na kinakatawan ng lima (limang mangmang na dalaga).

Ikinalugod ni Dario na magtalaga sa kaharian ng isandaan at dalawampung prinsipe, na siyang mangangasiwa sa buong kaharian; at sa ibabaw ng mga ito ay tatlong pangulo, na sa mga ito ay si Daniel ang una: upang ang mga prinsipe ay magbigay-sulit sa kanila, at ang hari ay huwag magdanas ng kapinsalaan. Pagkatapos ay si Daniel na ito ay itinaas nang higit kaysa sa mga pangulo at mga prinsipe, sapagkat may natatanging espiritu sa kaniya; at inisip ng hari na ilagay siya sa pangangasiwa sa buong kaharian. Nang magkagayon ay pinagsikapan ng mga pangulo at mga prinsipe na makasumpung ng anumang dahilan laban kay Daniel hinggil sa kaharian; ngunit wala silang nasumpungang anumang dahilan ni kapintasan, sapagkat siya'y tapat, ni walang nasumpungang kamalian o kapintasan sa kaniya. Nang magkagayon ay sinabi ng mga lalaking ito, "Hindi tayo makasusumpung ng anumang dahilan laban sa Daniel na ito, maliban kung makasusumpung tayo laban sa kaniya tungkol sa kautusan ng kaniyang Diyos." Daniel 6:1-5.

Si Darius ay ginagamit upang ilarawan ang isang panlilinlang na isinasagawa laban sa hari, na kumakatawan sa sampung hari (ang Nagkakaisang mga Bansa), sa wakas ng sanlibutan. Ang panlilinlang na ito ay nag-aambag sa poot na ipinakikita ng sampung hari (ang Nagkakaisang mga Bansa) laban sa patutot (ang kapapahan), na nagbubunsod sa kanila na "gawin siyang wasak at hubad" at "kainin ang kanyang laman at sunugin siya sa apoy."

At ang sampung sungay na iyong nakita sa hayop, kamumuhian ng mga ito ang patutot, at gagawin siyang wasak at hubad, at kakainin ang kaniyang laman, at susunugin siya sa apoy. Sapagkat inilagay ng Diyos sa kanilang mga puso na tuparin ang kaniyang kalooban, at magkaisang loob, at ibigay ang kanilang kaharian sa hayop, hanggang sa matupad ang mga salita ng Diyos. At ang babae na iyong nakita ay yaong dakilang lungsod, na naghahari sa mga hari sa lupa. Pahayag 17:16-18.

Ang Mga Nagkakaisang Bansa (ang ikapitong kaharian) ay lilipulin ang kapapahan, bagaman kamakailan lamang nilang ipinagkaloob sa kaniya ang kanilang kaharian, sapagkat sila’y maghahari lamang sa “maikling panahon.”

At may pitong hari: lima ay nangabuwal, at ang isa ay, at ang isa’y hindi pa dumarating; at pagdating niya, kinakailangan na siya’y magtagal nang maikling panahon. Pahayag 17:10.

Sa Batas ng Linggo, ang ikaanim na kaharian ng hulang biblikal, ang halimaw na mula sa lupa ng Apocalipsis labintatlo (ang Estados Unidos), ay katatapos lamang ng kaniyang paghahari ng pitumpung makasagisag na taon, na sa panahong iyon ang ikalimang kaharian ng hulang biblikal, ang halimaw na mula sa dagat ng Apocalipsis labintatlo (ang Papado), ay nalimutan sa loob ng mga pitumpung makasagisag na taong iyon ng Isaias kabanata dalawampu’t tatlo.

At mangyayari sa araw na yaon, na ang Tiro ay malilimutan sa loob ng pitumpung taon, ayon sa mga araw ng isang hari: pagkatapos ng pitumpung taon ay aawit ang Tiro na parang isang patutot. Humawak ka ng alpa, umikot ka sa lunsod, ikaw na patutot na nalimutan; lumikha ka ng matamis na himig, umawit ka ng maraming awit, upang ikaw ay maalaala. At mangyayari pagkatapos ng pitumpung taon, na dadalawin ng Panginoon ang Tiro, at siya ay babalik sa kaniyang upa, at makikiapid sa lahat ng mga kaharian sa sanglibutan sa ibabaw ng balat ng lupa. Isaias 23:15–17.

Sa batas ng Linggo, ang ikapitong kaharian ayon sa propesiya sa Biblia, ang sampung hari (ang United Nations), ay nagsisimulang maghari, ngunit sa maikling panahon lamang; sapagkat ang pangunahing hari ng sampung hari ay sisimulan ang kaniyang gawain ng pamimilit na ihanay ang buong sanlibutan sa ilalim ng kaayusan ng halimaw, na siyang pagsasanib ng simbahan at estado, at sinasagisag bilang larawan ng halimaw.

At nakita ko ang isa pang hayop na umaahon mula sa lupa; at siya’y may dalawang sungay na gaya ng sa isang kordero, at nagsalita na gaya ng isang dragon. At isinasagawa niya ang lahat ng kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya, at pinasasamba niya sa unang hayop ang lupa at ang mga nananahan doon, yaong unang hayop na ang sugat na nakamamatay ay napagalang. At gumagawa siya ng mga dakilang kababalaghan, anupa’t nagpapababa siya ng apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao, at nilililang niya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang yaon na may kapangyarihan siyang gawin sa harapan ng hayop; na sinasabi niya sa mga nananahan sa lupa na gumawa sila ng isang larawan ng hayop, na nagkaroon ng sugat dahil sa tabak, at gayon ma’y nabuhay. Apocalipsis 13:11-14.

Isang pangunahing elemento ng simbolismo ng hayop sa lupa (ang Estados Unidos)—na nagsisimula bilang isang kordero at nauwi sa pagsasalita gaya ng isang dragon—ay ang kaniyang

pagsasalita. Sa wika ng propesiya, ang pagsasalita ay tumutukoy sa isang pagkilos ng mga awtoridad na lehislatibo at hudisyal.

"Ang pagpapahayag ng bansa ay ang pagkilos ng mga awtoridad nitong lehislatibo at hudisyal." Ang Dakilang Tunggalian, 443.

Nang unang magsalita ang Estados Unidos na tulad ng isang kordero, binuo nito ang Saligang-Batas ng Estados Unidos, at sa gayon ay itinatag nito ang isang lupain ng kanlungan para sa mga tumatakas sa pag-uusig ng Papasiya at ng mga hari ng Europa.

At tinulungan ng lupa ang babae, at ibinuka ng lupa ang kaniyang bibig, at nilamon ang bahang ibinuga ng dragon mula sa kaniyang bibig. Pahayag 12:16.

Sa katapusan ng pitumpung makasagisag na taon, muling nagsasalita ang halimaw mula sa lupa, ngunit ngayo'y nagsasalita bilang isang dragon, sapagkat ipinapatupad nito ang pagsamba sa Linggo, na siyang tanda ng awtoridad ng papado. Kapag ang tandang ito ng awtoridad ng papado ay ipinapatupad, ang papado ay naaalala, at siya'y naaalala, kapag ang Utos na kailanman ay hindi dapat malimutan ay ginagawang labag sa batas na sundin.

Alalahanin mo ang araw ng Sabbath, upang ito'y ipangilin. Anim na araw kang magpapagal at gagawin mo ang lahat ng iyong gawain; ngunit ang ikapitong araw ay Sabbath ng Panginoon mong Diyos. Sa araw na iyon ay huwag kang gagawa ng anumang gawain: ikaw, ni ang iyong anak na lalaki, ni ang iyong anak na babae, ni ang iyong aliping lalaki, ni ang iyong aliping babae, ni ang iyong mga hayop, ni ang tagaibang-lupa na nasa loob ng iyong mga pintuang-bayan. Sapagkat sa anim na araw ay ginawa ng Panginoon ang langit at ang lupa, ang dagat, at ang lahat ng nasa mga iyon, at nagpahinga sa ikapitong araw; kaya't pinagpala ng Panginoon ang araw ng Sabbath at pinabanal ito. Exodo 20:8-11.

Ang pambansang apostasiya ay saka sinusundan ng pambansang pagkawasak, at ang tatlong kapangyarihang umaakay sa sanlibutan tungo sa Armagedon ay nagbubuklod-kamay.

Sa pamamagitan ng kautusang nagpapatupad ng institusyon ng Papasiya, na isang paglabag sa kautusan ng Diyos, lubusang ihihiwalay ng ating bansa ang sarili nito sa katuwiran. Kapag iniinat ng Protestantismo ang kaniyang kamay sa kabila ng bangin upang abutin ang kamay ng kapangyarihang Romano, kapag iniabot niya ito sa ibayo ng kalaliman upang makipagkamay sa Espiritismo, kapag, sa ilalim ng impluwensiya ng tatluhang pagkakaisang ito, itatakwil ng ating bansa ang bawat prinsipyo ng kaniyang Saligang-Batas bilang isang pamahalaang Protestante at republikano, at magtatadhana para sa pagpapalaganap ng mga kabulaanan at panlilinlang ng Papasiya, kung magkagayo'y malalaman natin na dumating na ang panahon para sa kahima-himalang paggawa ni Satanas at na malapit na ang wakas. Testimonies, tomo 5, 451.

Kapag ang "Protestantismo" (ang Estados Unidos), "ang kapangyarihang Romano" (ang Vatican) at "Espiritismo" (ang Nagkakaisang mga Bansa) ay nagkakapit-bisig pagdating ng batas sa Linggo, sisimulan nilang akayin ang sanlibutan tungo sa Armageddon, na inilalarawan, una sa lahat, bilang ang pamimilit sa sanlibutan na tanggapin ang awtoridad ng iisang pamahalaan sa buong daigdig, na binubuo ng simbahan at estado, at ang simbahan ang siyang may kontrol sa ugnayan. Ang

kapangyarihan ng mga kababalaghang ginagamit ng halimaw mula sa lupa ay hindi lamang nagbubunga ng pakikiapid ng patutot ng Tiro sa mga hari sa lupa, kundi ipinag-uutos din nito ang "pagsasalita" ng pandaigdigang larawan ng halimaw. Ayon sa kahulugang propetiko, nangangahulugan ito na ang iisang pamahalaan sa buong daigdig ay dapat magkaroon ng isang sangay na tagapagbatas (na matatagpuan sa New York), at isang sangay na hudisyal (na matatagpuan sa The Hague).

At nililalang niya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang ipinagkaloob sa kaniya na gawin sa harapan ng hayop; na sinasabi niya sa mga nananahan sa lupa na sila'y gumawa ng isang larawan ng hayop, na nasugatan ng tabak, gayon ma'y nabuhay. At ipinagkaloob sa kaniya ang kapangyarihang magbigay-buhay sa larawan ng hayop, upang ang larawan ng hayop ay kapuwa makapagsalita at makapagpasiya na ipapatay ang lahat ng hindi sumasamba sa larawan ng hayop. At pinangyayari niyang tumanggap ang lahat, maliliit at malalaki, mayayaman at maralita, malaya at alipin, ng isang tatak sa kanilang kanang kamay, o sa kanilang mga noo. At upang walang sinuman ang makabili o makapagbili, maliban sa yaong may taglay na tatak, o may taglay na pangalan ng hayop, o may taglay na bilang ng kaniyang pangalan. Narito ang karunungan. Ang may unawa ay bilangin ang bilang ng hayop; sapagkat ito'y bilang ng isang tao; at ang kaniyang bilang ay anim na raan at animnapu't anim. Apocalipsis 13:14-18.

Ang hayop na mula sa lupa (ang Estados Unidos) ay lililalang sa buong sanlibutan upang tanggapin ang isang pandaigdigang larawan ng hayop, yaon ding larawang inanyuan ng Estados Unidos, habang ito ang nanguna tungo sa pagpapatibay ng batas ng Linggo at, sa bandang huli, ay ipinatupad iyon. Pagkatapos ay bibigyang-kapangyarihan nito ang pamahalaang pang-isang-daigdig upang ipatupad ang mga batas nito sa ilalim ng kaparusahan ng kamatayan at/o ng mga kaparusahang pang-ekonomiya. Ang panlililalang kay Haring Dario ay isang sagisag ng panlililalang sa mga hari na paulit-ulit na kinikilala sa propesiya, sapagkat habang sinisimulan ng hayop na mula sa lupa na pilitin ang sanlibutan na tanggapin ang pamahalaang pang-isang-daigdig, ang katwirang ginagamit upang pilitin ang sanlibutan na tanggapin ang kaayusang iyon ay na ang kapangyarihang nagpagalit sa mga bansa (Islam) ay dapat labanan sa pamamagitan ng isang pandaigdigang digmaan.

Ipinatutupad ng Estados Unidos ang tatak ng awtoridad ng Papa, sapagkat ang mga kahatulan ng Diyos ay nagdala ng gayong kalagayang pangkrisis sa Estados Unidos sa paglapit sa Batas ng Linggo, na inihain ang solusyon na sa pamamagitan ng pagbabalik sa diyos ng Katolisismo, mawawakasan ang mga kahirapang pang-ekonomiya na patuloy na tumitindi. Gayunman, sa Batas ng Linggo, ang kaaway na nakalusot sa ilalim ng mababang pader ay nagdadala ng kahatulan ng pambansang pagkawasak.

At kung magkagayon, ipapaniwala ng dakilang manlililalang sa mga tao na ang mga naglilingkod sa Diyos ang siyang sanhi ng mga kasamaang ito. Ang pangkat na nagpukaw sa galit ng Langit ay ipaparatang ang lahat ng kanilang mga kapighatian sa mga yaong ang pagtalima sa mga utos ng Diyos ay isang walang humpay na saway sa mga lumalabag. Ipahahayag na ang mga tao'y nagkakasala laban sa Diyos sa paglabag sa Sabat ng Linggo; na

ang kasalanang ito ang nagdala ng mga kapahamakan na hindi hihinto hanggang sa ang pangilin sa Linggo ay maipatupad nang mahigpit; at na ang mga nagtataguyod ng bisa ng ikaapat na utos, at sa gayon ay sumisira sa paggalang sa Linggo, ay mga manggugulo ng bayan, na humahadlang sa kanilang muling panunumbalik sa pabor ng Diyos at sa panlupang kasaganaan. Sa gayon, ang paratang na ipinukol noong una laban sa lingkod ng Diyos ay uulitin, at may kasing-tibay na batayan: “At nangyari, nang makita ni Ahab si Elias, na sinabi ni Ahab sa kanya, Ikaw ba ang siyang gumugulo sa Israel? At siya’y sumagot, Hindi ko ginulo ang Israel; kundi ikaw, at ang sambahayan ng iyong ama, sapagkat inyong tinalikdan ang mga utos ng Panginoon, at sumunod ka kay Baalim.” 1 Hari 18:17, 18. At yamang paiigtingin ng mga maling paratang ang poot ng bayan, kikilos sila laban sa mga sugo ng Diyos sa paraang lubhang kawangis ng ginawa ng tumalikhod na Israel laban kay Elias. *The Great Controversy*, 590.

Sa "oras" ng "dakilang lindol" ng Aklat ng Pahayag kabanata labing-isa, ang ikatlong "Sa aba" ng Islam, na siya ring Ikapitong Trumpeta, ay saka tutunog, at magpapagalit sa mga bansa. Ang galit na iyon ng mga bansa laban sa Islam ay gagamitin upang linlangin ang sanlibutan na tanggapin ang gayunding hungkag na pangako na kamakailan lamang napatunayang bigo sa halimaw na mula sa lupa. Ang naturang hungkag na pangako ay ito: na sa pagpapasakop sa awtoridad ng Katolisismo, na kinakatawan ng tanda ng awtoridad ng kapapahan, titigil ang dumaraming mga paghatol ng Diyos. Ang pangakong iyon, na napatunayang hindi mabisa para sa Estados Unidos, ay gagamitin naman bilang pangako sa nagugulumihalang sanlibutan.

Ihahain ang panukala na, kung ang mga bansa sa daigdig ay sumang-ayon lamang at pahintulutan ang pagtatatag ng iisang pandaigdigang pamahalaan sa layuning tugunan ang pakikidigmang idinulot ng Islam, babalik ang katatagan. Ang Islam ang kapangyarihang tinutukoy sa mga Kasulatan na nagbubuklod sa bawat tao laban sa Islam, ngunit ang pagkakabuklod na iyon ang sukdulang panlilinlang ng mga hari.

At sinabi sa kaniya ng anghel ng Panginoon: Narito, ikaw ay nagdadalang-tao, at magsisilang ng isang anak na lalaki, at tatawagin mong Ishmael ang kaniyang pangalan; sapagkat dininig ng Panginoon ang iyong kapighatian. At siya’y magiging isang mailap na tao; ang kaniyang kamay ay laban sa bawat tao, at ang kamay ng bawat tao ay laban sa kaniya; at siya’y maninirahan sa harap ng lahat ng kaniyang mga kapatid. Genesis 16:11, 12.

Si Ishmael ang espirituwal na ama ng relihiyon ng Islam. Totoo na si Mohammed, ang ama ng Islam, ay hindi lumitaw sa kasaysayan hanggang sa ikapitong siglo, ngunit ang sinaunang literal na bayan ang ginagamit ng Diyos upang kumatawan sa bayang espirituwal sa mga huling araw.

Ganito ang sabi ng Panginoon, ang Hari ng Israel, at ng kanyang Manunubos, ang Panginoon ng mga hukbo: Ako ang una, at ako ang huli; at bukod sa akin ay walang Diyos. At sino ang gaya ko na tatawag, at ipahahayag iyon, at isaayos iyon para sa akin, yamang itinalaga ko ang sinaunang bayan? At ang mga bagay na darating at mangyayari, ipahayag nila sa kanila. Isaias 44:6, 7.

Bago pa man ipanganak si Ismael, pinangalanan na siya at itinukoy na ang kaniyang tungkuling propetiko. Ang mga kamay ng kaniyang mga espirituwal na inapo ay “laban sa bawat tao, at ang

kamay ng bawat tao” ay laban sa “kaniya.” At kaiba sa hangal na katuruan ng progresibong liberalismo, itinuturo ng Bibliya na si Ismael ay “mananahan sa harap ng lahat ng kaniyang mga kapatid.” Hindi sila nakikiangkop sa kulturang nakapaligid sa kanila; sa halip, marami ang kumokondena rito, nagpoprotesta laban dito, at sumasalakay dito. Ang espiritu ni Ismael ay na “siya” ay “magiging mailap na lalaki.” Ang kaisipang mayroong mapayapang uri ng pananampalatayang Islamiko ay hindi sinasang-ayunan ng Salita ng Diyos, ni ng Koran.

Ang panlilinlang ng dalawang pangulo at isandaan at dalawampung prinsipeng sa ika-anim na kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa panlilinlang na ipinasapit sa sampung hari, kapag pinaniwala sila na ang layunin at ang apurahan sa pagpapatupad ng iisang pamahalaang pandaigdig, sa ilalim ng kapangyarihan ng Roma, ay upang tugunan ang lumalalang krisis ng pakikidigmang Islamiko na siyang “ikatlong Sa Aba”. Kapag naitatag na ang larawan ng hayop at nabigyan ng kapangyarihang “magsalita,” malalaman ng sanlibutan, huli na, na ang mga layunin ng Papado ay harapin ang mga naninindigan sa Sabat ng ikapitong araw (Daniel), hindi ang kaaway na sumuot sa hindi nababantayang timugang pader.

“Nagbigay na ang salita ng Diyos ng babala tungkol sa nalalapit na panganib; kung ito’y ipagwalang-bahala, malalaman ng daigdig na Protestante kung ano talaga ang mga layunin ng Roma, ngunit sa panahong huli na upang makatakas sa silo. Tahimik siyang lumalago sa kapangyarihan. Ang kanyang mga doktrina ay nagpapairal ng impluwensiya sa mga bulwagan ng lehislatura, sa mga iglesya, at sa mga puso ng mga tao. Itinatayo niya ang kanyang matatayog at napakalalaking mga gusali, na sa kanilang mga lihim na pinakaloob-looban ay mauulit ang dati niyang mga pag-uusig. Palihim at nang hindi pinaghihinalaan, pinatitibay niya ang kanyang mga puwersa upang isulong ang sarili niyang mga layon kapag dumating na ang panahon upang siya’y sumalakay. Ang lahat ng kanyang ninanais ay isang posisyong may kalamangan, at ito’y naipagkakaloob na sa kanya. Di magtatagal ay makikita at madarama natin kung ano ang layon ng elementong Romano. Sinumang sumasampalataya at tumatalima sa salita ng Diyos ay, dahil dito, sasapitin ang panunuligsa at pag-uusig.” *The Great Controversy*, 581.

Ang panlilinlang sa Nagkakaisang mga Bansa na isinasakatuparan ng Kapapahan, na nagbubunga ng paghihiganti sa kanilang mga puso, ay madalas na inilalarawan sa Banal na Kasulatan, at ang salaysay tungkol kay Darius ay pangunahing halimbawa ng katotohanang ito. Ito ay isang panlilinlang na unang isinasakatuparan sa Estados Unidos at pagkatapos ay inuulit sa buong sanlibutan. Ang katotohanang ito ay natutukoy sa salaysay nina Elijah at Jezebel, at muli sa salaysay nina John the Baptist at Herodias, gayundin sa pagkakapako sa krus ni Cristo. Ang pagpapagalit ng Islam sa mga bansa ay ang pakana na ginagamit ng kapangyarihang papal na nagbibigay sa kanya ng posisyong may kalamangan upang salakayin ang mga tagapangilingin ng Sabbath sa buong sanlibutan.

Ang unang pagbanggit sa Islam ay ang pagpapakilala kay Ismael sa Banal na Kasulatan, at ang tungkuling tinukoy para sa Islam sa wakas ng sanlibutan—na ilagay ang sanlibutan sa isang pangdaigdigang pagkasindak upang tanggapin nila ang alinmang panukala bilang lunas—ang siyang nagpapahintulot na maisakatuparan ang panlilinlang. Ang panlilinlang ang siyang

nagtutulak sa Nagkakaisang mga Bansa (ang sampung hari) na tuparin ang kalooban ng Diyos at sumang-ayon na ipagkaloob ang kanilang kaharian (ang ikapitong kaharian) sa Papado (ang hayop).

Ang panlilinlang na inilalarawan ni Dario, at ang iba pang mga linyang propetiko, ay kinabibilangan ng papel ng Islam sa pagpukaw ng galit ng mga bansa, ng sukdulang dahilan kung bakit wawasakin ng Nagkakaisang Bansa ang Papado, at, kasinghalaga nito, ng pagtukoy sa mga kalagayang nakapalibot sa hiwaga ng ikawalong kaharian, na, ibig sabihin, mula sa pito, na inilalagay bilang ulo ng makabagong Babilonia.

Si Daniel sa yungib ng mga leon ay isang napakasalimuot na makahulang representasyon, ngunit ang pag-unawa ay matatamo lamang kapag inilalapat ang metodolohiyang 'line upon line'.

Ipagpapatuloy natin ang ika-anim na kabanata ng Aklat ni Daniel sa susunod na artikulo.

"Kapag, bilang isang sambayanan, naunawaan natin kung ano ang kahulugan ng aklat na ito para sa atin, makikita sa ating kalagitnaan ang isang dakilang muling pagsigla." Testimonies to Ministers, 113.